

Kontingent, men vi, som leve ude i de mindre bemidlede Landkredse, og som have vore Erfaringer fra et mindre velhavende Publikum end den ærede Ordfører, vide saare vel, at det ingenlunde er Tilfældet ude paa Landet, at det tværtimod der er saaledes, at det er de daarligst stillede, der fylde op i Sygekasserne, saaledes er det f. Eks. i Landsygekasserne i Jylland. Der se vi den glædelige Udvikling af Sygekasserne, at der nu findes Sygekasser i 97 Procent af alle Landkommunerne. Ja, der findes Amter, hvor der er Sygekasser i 100 Procent af Landkommunerne. Det er mig en Glæde at bo i Viborg Amt, der tillige med Thisted Amt er det Amter, hvor man er naaet op paa de hundrede Procent, altsaa ikke kan naa videre. Der findes i disse to Amter ikke et eneste Sogn, hvor en ubemidlet ikke kan blive Medlem af en statsanerkendt Sygekasse.

Ligeledes synes jeg, at der kunde være Grund for Indenrigsministeren til at gøre Ordføreren for Forslagsstillerne opmærksom paa, at de stærke Angreb paa Sygekassernes Formuesforhold i alt Fald ere saare overdrevne. Det er uheldigt baade indadtil og ogsaa for Sygekassernes Anseelse i Almindelighed, at man søger at gøre Forholdene værre, end de ere. Jeg skal villig indrømme, at der kan være mange Sygekasser, der kæmpe med økonomiske Bekymringer, men naar vi her have bestemte Tal at holde os til, hvorfor saa ikke slaa op i disse „Jonglørkunststykker“? Der ville vi se, at i de 8 Aar fra 1900 til 1908 har Formuen ikke nogen Sinde svinget med over 3 pCt. Den har aldrig nogen Sinde været over 11 Kr. 4 Øre og aldrig under 10 Kr. 73 Øre pr. Medlem. Dette synes at tyde paa, at dette Forhold er kommet i Ro, og at der er en Gennemsnitsformue pr. Medlem, der holder sig nogenlunde uanfægtet fra Aar til Aar. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt den er tilstrækkelig, eller om man muligt kunde ønske den noget større, men man kan ikke sige, at disse Tal tyde paa, at Sygekassernes Status er i rask Dekadence.

Til Slutning kom den ærede Ordfører med en Udtalelse, som jeg ikke forstod. Han talte om, at naar man nu skulde til at ordne Sagen efter Lovforslagets Krav, kunde man blive nødt til at slutte Akkord

med Lægerne, for at de kunde tage sig af de fattigste. Hvis den ærede Ordfører tror, at han vil kunne slippe med at slutte Akkord med Lægerne om at tage sig af de allerfattigste, vil han lide en meget stor Skuffelse. Han vil komme til at se, at Sygekasserne, hvis hans Lovforslag gennemføres, ville gaa til Grunde. De ville faa Gift ved denne Ændring af Sygekasseloven, og de ville dø i stor Stil over det hele Land. De Herrer ville derfor ikke kunne nøjes med at slutte Akkord med en Del Læger om Behandling af de allerfattigste, men de ville blive nødte til at skaffe offentlige Kredslæger i adskillige Hundreders Tal ud over Landet. Hvorledes det skal kunne ske ved en nogenlunde rimelig og retfærdig Forhandling med den øjeblikkelig bestaaende Lægestand i Landet, vil jeg overlade til de Herrer at grunde over. Jeg vil betragte det som meget vanskeligt.

Den højtærede Indenrigsminister bemærkede, at han var betænkt paa om muligt at fremskaffe en Ændring i den bestaaende Sygekasselov. Det er mig en Glæde at kunne slutte med ikke blot at kunne give min Tilslutning dertil, men tillige at give ham den Oplysning, at det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, allerede i længere Tid har arbejdet med denne Sag, og at der i Løbet af de allernærmeste Dage fra Mænd af mit Parti vil fremkomme Forslag til visse Ændringer i Sygekasseloven, der ogsaa ramme adskillige af de Ting, den højtærede Indenrigsminister berørte, men ganske vist ogsaa andre Ting, som bleve glemte. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Loven er god, men naar en Lov har fungeret op imod 20 Aar, er der intet unaturligt eller urimeligt i, at selv en god Lov kan have vist sig at have visse Mangler, som der kan være Grund til at faa rettede. Jeg tør rolig sige, at den humane sociale Lovgivning, som Venstrereformpartiet allerede har bag sig, er en sikker Borgen for, at mit Parti ogsaa nu ved Behandlingen af denne Sag vil gøre et virkelig godt og alvorligt Arbejde for at bringe Loven til i endnu højere Grad at fungere paa den gode Maade, som man oprindeligt har tænkt sig.